

Motion till riksdagen 2009/10:So475

av Jan Lindholm m.fl. (mp)

Ett rökfritt Sverige

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ett tobaksfritt samhälle ska vara ett prioriterat mål inom folkhälsoarbetet.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av att arbetet med att genomföra åtagandena i WHO-konventionen Framework Convention on Tobacco Control tar snabba steg framåt.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förslag till åtgärder för att säkerställa rätten för en boende att bo utan ofrivilligt rökintrång i bostaden.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förslag till fler rökfria områden i samhället.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förslag till åtgärder för att Sverige framgångsrikt ska fortsätta att utvecklas mot det tobaksfria samhället.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att en normförändring vad avser bruk av tobak bör eftersträvas.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av ökad forskning om snus.¹
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om stöd åt personer som är beroende av nikotin och önskar bryta sitt beroende.
9. Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag till lagstiftning med målet att minimera nyrekryteringen till nikotinberoende.
10. Riksdagen begär att regeringen återkommer med ett förslag, med eller utan sanktioner, om begränsning av rökning på allmänna platser.
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att genom regleringsbrev och ägardirektiv göra statliga myndigheter, verk och företag till rökfria arbetsplatser.²

Fel! Okänt namn på

12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda ekonomiska incitament för att motivera kommuner att tillförsäkra att det finns rökfria bostäder att tillgå.
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda ett licensförfarande för tobaksförsäljning och försäljning av nikotinläkemedel.
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om s.k. doldförsäljning.
15. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om bildinformation kring risker med tobaksbruk på konsumentförpackningarna.
16. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att framöver höja skatterna på tobak och snus.³
17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skärpta reklamregler för tobaksprodukter.
18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att EU:s stöd till tobaksodling upphör.

¹ Yrkande 7 hänvisat till UbU.

² Yrkande 11 hänvisat till FiU.

Fel! Okänt namn på

³ Yrkande 16 hänvisat till SkU.

Fel! Okänt namn på

Bakgrund

Ett rökfritt Sverige. Man kan verkligen fråga sig om det är en utopi eller om det är möjligt. Tobaksrökning är nämligen fortfarande den enskilt största riskfaktorn för både sjukdom och för tidig död, och trots det sker nyrekrytering av rökare. Det är en av de viktigaste orsakerna till hjärt-kärlsjukdomar bland både kvinnor och män. Lungcancer är i dag den vanligaste dödsorsaken bland cancersjukdomarna i världen. Rökning är en viktig orsak till cancer i struphuvud, munhåla, svalg och matstrupe. Också passiv rökning leder till allvarliga hälsoförsämringar och orsakar minst 500 dödsfall per år i Sverige. Ändå fortsätter många att röka. Enligt en studie gjord på Folkhälsoinstitutets uppdrag börjar drygt 17 000 ungdomar röka varje år.

För den som inte röker och som vill leva ett rökfritt liv även inberäknat så kallad passiv rökning finns det fortfarande stora problem. För att ta sig in i många byggnader, inte minst offentliga, tvingas man ofta bana sig fram genom rökdimorna utanför entréerna. Perrongerna på våra buss- och järnvägsstationer har blivit kollektivtrafikens rökrutor. Även ute i naturen gäller underförstått att rökning inte stör omgivningen. Tyvärr upplever inte alla rökfria det på samma sätt. Det är till och med svårt att freda sig mot rök som tränger in i bostaden och på arbetsplatsen.

Moderna hus är ofta byggda med central ventilation som gör att lägenheterna eller lokalerna har konstant undertryck. Det innebär att utomhusluft lätt sugas in i lägenheten om ett fönster eller en balkongdörr står öppen. Det förekommer även att luft från trapphus sugas in i lägenheterna. Ventilationssystemen kan även vara så dåligt balanserade att rök från en lägenhet vandrar över till en annan lägenhet via just ventilationssystemet. Samma problem kan finnas i exempelvis kontorsfastigheter.

I dag har en hyresgäst ingen laglig möjlighet att freda sig från ofrivilligt rökintrång. Problemet är gammalt och kan ibland ta sig absurda uttryck. Rökare som vill skydda sina egna barn från rökens risker väljer ofta att röka på balkongen. Grannen ovanför eller vid sidan som har ett fönster eller en balkongdörr öppen kan då ha otur att röken tränger in i hans eller hennes lägenhet. Detta är ett växande problem som bland annat Hyresgästföreningen har uppmärksammat.

Den nationella visionen måste självklart vara ett tobaksfritt samhälle. En nollvision för tobaksanvändning borde inte vara särskilt märkvärdig för riksdagen att anta kan man tycka. Trots det avslås kravet varje år av en riksdagsmajoritet utan några egentliga argument.

Vägen till målet är självklart mycket svår och målet är kanske lika omöjligt att nå som Vägverkets nollvision för trafiken. Den insikten bör dock snarare vara en utmaning än ett hinder för att försöka.

Självklart finns det ingen rättighet att förgifta medmänniskor – det inser även den mest inbitne rökaren. Att steg för steg utvidga de områden där den rökfria kan vistas utan förgiftningsrisk borde därför vara en av flera självklara steg på väg mot den tobaks- och rökfria visionen.

Flera undersökningar visar att de flesta rökare skulle vilja sluta röka. Många rökare lyckas sluta röka genom att i stället börja snusa. Snusandet skonar medmänniskornas hälsa och är troligen mindre hälsovådligt för brukaren, men det ger antagligen ett betydligt svårare nikotinberoende. På trottoarer och gårdsplaner syns resterna efter snusandet; det ser inte så trevligt ut. Hur farligt det eventuellt kan vara med snusrester och fimpar i miljön vet vi förmodligen inte så mycket om. Vi har inte hittat någon forskning om eventuell inverkan på miljön, men vi vet att tobaksindustrin använder ett stort antal kemikalier i sin beredning. Kanske är detta ett bortglömt problem i stil med de mikroskopiska plastliknande partiklar som uppmärksammats i haven.

För att komma närmare målet om det tobaksfria samhället krävs det förmodligen insatser för att stötta den nikotinberoende att bryta sitt beroende. För rökaren finns nikotintuggummin, plåster och sprejer. För snusaren är det förmodligen svårare att sluta med dessa stöd. Kanske behöver en del ytterligare uppbackning, exempelvis i form av stödsamtal, för att klara att bryta sitt beroende. Vi menar att det saknas en hel del kunskap kring snusandet och hälsa.

Tidigare behandling av riksdagen

Miljöpartiet har ofta lyft upp frågan om rökning och tobak. Vi var också det parti som drev frågan om rökstopp på krogen hårdast, något vi i dag är stolta över. Under förra årets motionstid behandlades motionen 2008/09:So497 Tobak, innehållande en hel del av de frågor som tas upp i denna motion. I utskottsbehandlingen av motionen i betänkande SoU17 avstyrktes samtliga yrkanden utan någon motivering. Frågorna bevärdigades inte mer än en förklarad behandling av utskottet, och några motiv till varför man inte intresserar sig för tobaksfrågorna kan man inte utläsa i betänkandet. Tidigare uttalanden och löften från regeringen om att arbeta med tobaksfrågan har inte, så vitt vi kunnat se, lett till något konkret varför vi återkommer i ärendet.

Åtgärdsförslag

Vision om ett tobaksfritt samhälle

Vi anser att den nationella visionen måste vara ett tobaksfritt samhälle. Att anta en nollvision för tobaksanvändning och nikotinberoende borde inte vara svårt för riksdagen. Vägen dit är däremot självklart mycket svår och målet kanske lika omöjligt att nå som Vägverkets nollvision för olyckor i trafiken. Den insikten bör dock snarare vara en utmaning än ett hinder för att anträda vägen mot målet.

Självklart finns det ingen rättighet att utsätta medmänniskor för passiv rökning – det inser även den mest inbitne rökaren. Att steg för steg utvidga de

Fel! Okänt namn på

områden där den rökfria kan vistas utan förgiftningsrisk borde därför vara en av flera självklara steg på väg mot den tobaks- och rökfria visionen. Riksdagen bör mot bakgrund av det självklara i en sådan ambition ge regeringen till känna som sin mening att en vision om ett tobaksfritt samhälle, liksom en nollvision för tobaksbruk och nikotinberoende, är ett starkt önskemål från riksdagens sida.

Verkställ ramkonventionen

Sverige ratificerade 2005 ramkonventionen om tobakskontroll (WHO Framework Convention on Tobacco Control). För att nå de mål som är satta för 2014 behöver det tobaksförebyggande arbetet ta ytterligare steg. En tydlig och långsiktig nationell strategi bör snarast tas fram för att nå 2014 års mål. Miljöpartiet anser att detta bör vara ett prioriterat arbete för regeringens ambitioner att sänka samhällets kostnader och att stärka folkhälsan. Riksdagen bör mot bakgrund av det ovan anförda ge regeringen till känna som sin mening att det tobaksförebyggande arbetet ska följa konventionens krav så att det blir ett tydligt uppdrag, inte bara en ambition.

Passiv rökning

För den som inte röker och som vill leva ett rökfritt liv även inberäknat så kallad passiv rökning finns det fortfarande stora problem. När man ska gå in i många byggnader, inte minst offentliga, möts man ofta av stark rökdoft utanför entréerna. Perrongerna till buss- och järnvägsstationer har blivit något av kollektivtrafikens röktrutor. Utomhus gäller underförstått att rökning inte stör omgivningen när man röker. Tyvärr upplever inte alla rökfria det på samma sätt. Människor blir också ofta ofrivilligt utsatta för rök i bostaden och på arbetsplatsen.

Moderna hus är ofta byggda med central ventilation som gör att lägenheterna eller lokalerna har konstant undertryck. Det innebär att utomhusluft lätt sugas in i lägenheten om ett fönster eller en balkongdörr står öppen. Det förekommer även att luft från trapphus sugas in i lägenheterna. Ventilationssystemen kan även vara så undermåligt utformade att rök från en lägenhet vandrar över till en annan lägenhet via just ventilationssystemet. Samma problem kan finnas i exempelvis kontorsfastigheter.

I dag har en hyresgäst ingen laglig möjlighet att freda sig från ofrivilligt rökintrång. Problemet är gammalt och kan ibland ta sig absurda uttryck. Rökare som vill skydda sina egna barn från rökens risker väljer ofta att röka på balkongen. Grannen ovanför eller vid sidan som har ett fönster eller en balkongdörr öppen kan då ha otur att röken tränger in i hans eller hennes lägenhet. Detta är ett växande problem som Hyresgästföreningen har uppmärksammat.

Mot bakgrund av det ovan anförda bör riksdagen ge regeringen till känna som sin mening att åtgärder krävs för att säkerställa rätten för en boende att

bo utan ofrivilligt rökintrång i bostaden. Rätten till en rökfri bostad borde vara en självklarhet som skulle ha regeringens högsta prioritet.

Fler rökbefriade områden

Det borde vara en självklarhet att samhället hela tiden strävar efter att freda ytterligare miljöer från rökningens förgiftning. Att det i dag anses vara självklart att rökning är tillåten där det inte är uttalat förbjudet är ganska märkligt. Självklart borde det vara tvärtom. Rökförbudet för restauranger var ett stort steg i rätt riktning liksom att tåg, bussar och flyg numera är rökbefriade. Idag är även de flesta arbetsplatser rökbefriade, vilket vi uppskattar – dock inte alla. Det offentliga rummet liksom naturen anses dock vara en stor rökruta där inga restriktioner gäller. Hur kan det få vara så?

Vi anser att arbetet med att rökbefria nya arenor, områden och miljöer inte kan avstanna. Framgångarna måste fortgå. Varför får man förgifta torg, parker, perronger, uteserveringar och gaturummet? Inte ens lekparkerna är fredade från rökare.

Vi anser att regeringen bör genomföra ett arbete kring detta problem och ta fram en åtgärdsplan med förslag på hur vi genom lagstiftning år för år kan flytta fram positionerna och rökbefria all större områden. Detta menar vi att riksdagen bör uppmana regeringen att göra.

Brett angreppssätt, uppfinningsrikt, flexibelt och trendsättande

Olika sätt att angripa problemet är viktigt. Vi arbetar för en ökad informationsinsats i skolan och i samhället i övrigt om tobakens skadeverkningar. Viktigt är också det tobakspreventiva arbete som sker inom vården. Den nationella samordning som i enlighet med WHO:s ramkonvention sker och utgår från Statens folkhälsoinstitut fyller en viktig funktion, likaså Sluta-röka-linjen och de frivilliga organisationer som arbetar med tobaksprevention. Stödet till dessa måste fortsätta. Vi menar att det är av stor vikt att riksdagen tillkännager för regeringen den stora betydelsen som det har för nikotinberoende att få olika former av stöd för att bryta sitt beroende.

Människor påverkas av olika saker. På ett individuellt plan skiljer det sig förstås från person till person vad som fick just honom eller henne att börja eller att sluta röka. Inte desto mindre visar forskning på generella faktorer, vilket gör att angreppssätt behöver vara både breda och specifika. Man får heller inte bortse från alla de positiva effekter rökandet har för rökare. Vad det är kan skilja sig från person till person, men de positiva komponenterna – vilka de än är – behöver ersättas av annat som kan uppväga förlusten av att sluta.

Det sunda förnuftet drunknar lätt i vårt moderna och genomkommersiellerade samhälle. Det blir allt svårare för unga människor att stå emot alltfler och alltmer lockande frestelser i ständigt nya förpackningar. Den som aldrig

Fel! Okänt namn på

faller för en frestelse kan riskera att leva ett tråkigt och mindre innehållsfullt liv, men då gäller det att inte falla för fel frestelser. Faller man för fel frestelse kan resultatet bli det motsatta: livets samlade upplevelser kan bli kraftigt beskurna. Att minimera nyrekryteringen av tobaksbrukare är nödvändigt om målet, ett tobaksfritt samhälle, ska vara möjligt att nå. Det behövs såväl lagstiftning som systematiska åtgärder över hela linjen, från ren information till livsstilskampanjer, för det tobaksfria idealet.

Det ska vara ”inne”, ”rätt”, ”coolt” och hur det nu på alla sätt kan uttryckas att göra det sunda valet. För att nå dit krävs såväl skarpare regler för reklam och marknadsföringsåtgärder som ständigt pågående kampanjer riktade till alla åldrar från ung till gammal. Alla former av signaler från samhället är normbildande varför regeringen bör hitta former för att släppa fram kreativiteten när det gäller medel i detta arbete. Riksdagen bör ge regeringen till känna som sin mening vad som anförts ovan om förslag till åtgärder för att Sverige framgångsrikt ska kunna fortsätta att utvecklas till det tobaksfria samhället.

Behov av förändrad norm

Det borde vara en självklarhet att samhället hela tiden strävar efter att freda ytterligare miljöer från rökningens skadliga inverkan. Lite tillspetsat, men samtidigt adekvat, kan man tala om förgiftning. Att det i dag anses vara självklart att rökning är tillåten där det inte är uttalat förbjudet är ganska märkligt. Självklart borde det vara tvärtom. Normen borde vara att förgiftning av medmänniskor inte är tillåtet om det inte särskilt är tillåtet. Att förändra detta är säkert inte lätt, men regeringen borde arbeta med frågan. Riksdagen bör därför ge regeringen till känna att riksdagen förväntar sig förslag som förändrar normen i samhället vad gäller rökning så att det förutsätts vara förbjudet där det inte uttryckligen tillåts. Syftet bör vara att steg för steg utöka de rökfria arenorna i samhället. Miljöpartiet anser att riksdagen bör ge regeringen till känna som sin mening att en normförändring vad avser bruk av tobak bör eftersträvas.

Snusandet

Flera undersökningar visar att de flesta rökare skulle vilja sluta röka. Många rökare anser sig ha lyckats sluta röka genom att i stället börja snusa. Drygt en miljon beräknas i dag snusa, vilket är nästan lika många som röker. Det är vanligt i alla socialgrupper, och utvecklingen går åt att det blir fler som snusar. Under 2007 konsumerades totalt 190 miljoner snusdosor, motsvarande 7 186 ton snus eller drygt 200 fullastade långtradarekipage. Av den manliga befolkningen mellan 18 och 84 år snusade 19 % dagligen 2007. Motsvarande siffra för kvinnor var 4 %. Snusandet skonar medmänniskorna från hälsosynpunkt och är troligen mindre hälsovådligt för brukaren, men nikotinberoendet är inte mindre. Det är t.o.m. troligt att det kan vara svårare att sluta snusa än

att röka, bland annat för att omgivningen inte märker huruvida du snusar eller inte.

Forskningsläget i dag är tydligt positivt till snus i förhållande till rökning av tobak. Det betyder dock inte att snus är ofarligt. En rapport presenterades av EU:s vetenskapliga kommitté tidigare i år där man gått igenom snusets hälsorisker och risk att bli beroende. Man tittade även på om snus kan hjälpa rökare som vill sluta röka eller om snus i stället ökar risken för att börja röka. Rapporten är kritisk. Snus och liknande produkter orsakar olika slags cancer och skador i munnen. Det finns studier som visar att snuset kan öka dödligheten vid hjärtinfarkter. Det finns också tecken, men inga bevis på, att snus kan leda till diabetes och kan skada barn till gravida snusare. Icke oväntat anses de rökfria tobaksprodukterna också vara beroendeframkallande. De konstaterar dock att det inte finns fakta som vare sig stöder eller stjälp konstatandet om att snus kan hjälpa människor att sluta röka, inte heller att snusare lättare skulle börja röka.

Klart är att det fortfarande saknas en hel del kunskap om snusandet och hälsa. Med anledning av att snusandet också ökat kraftigt finns det också nya ohälsorisker. Det är därför ytterst angeläget att kunskaperna kring snusets hälsorisker ökar. Vi menar därför att regeringen bör lägga fram förslag till forskning om hälsoaspekter kring bruket av vått snus. Riksdagen bör ge regeringen till känna som sin mening att forskningen kring hälsoeffekter från bruk av snus är eftersatt.

Hjälp att sluta röka eller snusa – en viktig hälsofrämjande uppgift

Det ska vara enkelt att få hjälp att sluta röka eller snusa för den som vill det. Vården bör fungera både förebyggande och hälsofrämjande, och med tanke på hur direkt skadligt och ohälsoframkallande rökning är borde det vara en självklarhet att enskilt stöd eller sluta-röka-grupper erbjuds. Tyvärr är det inte så i dag.

Vi menar att ett förebyggande och hälsofrämjande tänkande behöver bli alltmer av en självklarhet framöver. Frågan blir högaktuell när man såsom regeringen nu gör planerar att införa generella stora förändringssystem i vården, t.ex. genom vårdval. Vi menar att systemen behöver konstrueras på ett sådant sätt att förebyggande och hälsofrämjande arbete, där tobaksavvänjning kan ses som ett bra exempel, ska ingå och premieras. Ett övergripande perspektiv är nödvändigt med tanke på folkhälsoaspekter, enskilda individers hälsa och samhällskostnaden. Regeringen har ett övergripande ansvar för detta, men naturligtvis även landstingen och ned till de enskilda verksamheterna.

Riksdagen bör ge regeringen till känna som sin mening vad som anföras ovan om att i utformningen av system för vården ge förebyggande och hälsofrämjande vård och åtgärder, såsom hjälp att sluta röka, en central plats.

Fel! Okänt namn

Samla kraft mot nyrekrytering

Det sunda förnuftet drunknar lätt i vårt moderna och genomkommersialiserade samhälle. Det blir allt svårare för unga människor att stå emot alltfler och alltmer lockande frestelser i ständigt nya förpackningar. Den som aldrig faller för en frestelse kan riskera att leva ett tråkigt och mindre innehållsfullt liv, men då gäller det att inte falla för fel frestelser. Faller man för fel frestelse kan resultatet bli det motsatta: livets samlade upplevelser kan bli kraftigt beskurna. Att minimera nyrekryteringen av tobaksbrukare är nödvändigt om målet, ett tobaksfritt samhälle, ska vara möjligt att nå. Det behövs såväl lagstiftning som systematiska åtgärder över hela linjen, från ren information till livsstilskampanjer, för det tobaksfria idealet. Det ska vara ”inne”, ”rätt”, ”cool”, och hur det nu på alla sätt kan uttryckas, att göra det sunda valet. För att nå dit krävs såväl skarpa regler för reklam och marknadsföringsåtgärder som ständigt pågående kampanjer riktade till alla åldrar från ung till gammal. Alla former av signaler från samhället är normbildande, varför regeringen bör hitta former för att släppa fram kreativiteten när det gäller medel i detta arbete. Riksdagen bör ge regeringen i uppdrag att öka arbetet med att motverka nyrekrytering till tobaksberoende.

Rökfritt på allmän plats

Den SOU som låg bakom ändring i tobakslagen med anledning av WHO:s ramkonvention om tobakskontroll gjorde vissa överväganden om begränsning av rökning på allmänna platser. Man ville öka medvetenheten eftersom det kan vara svårt att lagvägen gå fram när det gäller passiv rökning. Man föreslog då en osanktionerad bestämmelse som påbjuder att den som röker bör se till att andra människor inte mot sin vilja utsätts för tobaksrök. Förhoppningen var att bestämmelsen skulle bidra till att skapa en allmänt omfattad norm om att den som röker bör ta hänsyn till andra även i de fall inget formellt rökförbud gäller (bet. 2005/06:BoU6). Förslaget fördes inte fram till riksdagen på grund av remisskritik, bl.a. för att den var osanktionerad. Vi menar att man antingen bör hitta sätt att lagstifta tydligt med sanktion, alternativt att faktiskt återkomma med det förslag som utredningen lade fram. Den kan ha positiv betydelse, och det är viktigt att något sker på området. Det är möjligt att fler remissinstanser har ändrat inställning i frågan. Riksdagen bör ge regeringen till känna som sin uppfattning vad som ovan anförts som viktiga initiativ för att stötta en utveckling mot det tobaksfria samhället.

Rökfri arbetstid

För den majoritet av rökarna som vill sluta röka utgör rökfria miljöer ett stöd. En strategiskt viktig åtgärd är därför att stimulera arbetsplatser att besluta om en rökfri arbetstid, alltså att man inte röker på betald arbetstid. I landstingsvärlden har detta fått en hög acceptans och alltfler kommuner följer efter.

Flera skäl talar för att också statliga företag ska uppmuntras besluta om en sådan policy:

- ? Den är arbetsgivarnas bästa sätt att positivt påverka de anställdas hälsa och minska sjukskrivning och förtidspension – ett av regeringens uttalade mål. Regeringens trovärdighet kräver att dess egna företag utgör föredömen.
- ? Alltfler icke-rökande anställda utgör ett betydande ekonomiskt incitament för arbetsgivaren.
- ? Policyn ger alla anställda en ökad medvetenhet om rökningens alla negativa effekter och påverkar därmed den allmänna opinion som styr takten i det förebyggande arbetet.

I en fråga (2007/08:1197) ställd till näringsminister Maud Olofsson tillfrågades hon om hon avsåg att på ett tydligt sätt uppmuntra de statliga företagen att införa en rökfri arbetstid? Hon svarade då: ”Enligt statens ägarpolicy ankommer det på styrelsen i respektive företag att ansvara för frågor som bland annat rör socialt ansvarstagande. Det anges också att företagen ska ha en förankrad policy och strategi för att bland annat hantera sociala frågor. Det ankommer därför på respektive företags styrelse att besluta om hur de avser att verka för en rökfri arbetstid. Regeringen beslutade i slutet av november om nya riktlinjer för extern rapportering. Riktlinjerna hänvisar till GRI (Global Reporting Initiative), som är ett verktyg för att bland annat följa upp företagens arbete med sociala frågor såsom exempelvis arbetsmiljöfrågor.”

Vi menar att svaret är långsökt. Den inre arbetsmiljön ur den aspekt som tas upp kanske skulle kunna ingå i GRI, men det är långsökt att tro att det i själva verket skulle göra det. I regeringens åttasidiga dokument ”Riktlinjer för extern rapportering för företag med statligt ägande” nämns inte ordet arbetsmiljö. Att en offensiv hållning i antirökarbete självklart skulle ingå där anser vi vara utopiskt. Det bör stå regeringen fritt att i regleringsbrevet ställa krav på rökfri arbetstid inom statliga myndigheter samt att i ägardirektiv göra frågan aktuell också för de statliga företagen. Riksdagen bör ge regeringen till känna som sin mening vad som ovan anförts om att genom regleringsbrev och ägardirektiv göra statliga myndigheter, verk och företag till rökfria arbetsplatser.

Minst ett rökfritt hus i varje kommun

Erfarenheterna från införandet av rökförbud på restauranger borde leda tanken vidare mot nya möjligheter att skapa rökfria miljöer eller arenor i samhället. Det borde vara rimligt att förvänta sig förslag från regeringen om utvidgade rökfria miljöer. Rätten till en rökfri bostad borde vara en självklarhet som skulle ges prioritet. Kanske kan det ske genom en lagstiftning som gör det möjligt för fastighetsägare att premiera rökfrihet utan att det klassas som en diskriminering av rökare. I dag är det ju den som försöker undvika rökningens faror som ständigt diskrimineras. Problemen har beskrivits mer under rubriken ”Passiv rökning” ovan. Kanske kan det ske genom att fastighetsägare åläggs att hålla viss andel av sitt lägenhetsbestånd rökfritt eller genom

Fel! Okänt namn på

byggnormer som förhindrar oönskat rökintrång. Det är fullt rimligt att förvänta sig att människor som inte frivilligt vill utsätta sig för rök ska kunna hitta bostäder som är sådana. Det finns en viss sådan utveckling på gång genom att bostadsföretag har tagit initiativ till att bygga hus som ska vara rökfria, något som är lovvärt. Varför inte förstärka en sådan utveckling genom att kommuner tillförsäkrar att det finns åtminstone ett rökfritt hus i varje kommun. Riksdagen bör ge regeringen till känna sin mening betydelsen av att utreda ett system med bland annat ekonomiska incitament så att kommunerna ser till att det finns rökfria bostäder att tillgå.

Skärpta krav runt försäljning av tobak

Sedan den 1 mars 2008 har inte längre Apoteket monopol på att sälja nikotinläkemedel. Från Miljöpartiets sida har vi inte motsatt oss detta eftersom tillgången på detta sätt kan öka. Rätt använt kan nikotinläkemedel hjälpa människor att sluta röka eller snusa. Däremot anser vi att man bör överväga striktare reglering över huvud taget för att sälja tobak och nikotinläkemedel. I dagsläget gäller att man ska göra en anmälan till kommunen. Både när det gäller tobak och nikotinläkemedel är man skyldig att utöva så kallad egenkontroll och upprätta egenkontrollprogram för verksamheten. Läkemedelsverket har tillsyn över försäljningen av nikotinläkemedel, medan ett spretigt system med såväl kommun, länsstyrelse och Statens folkhälsoinstitut har det när det gäller tobak. Om man säljer tobak eller nikotinläkemedel till personer under 18 riskerar man böter eller fängelse upp till 6 månader. Det är bra att lagen är tydlig på den punkten, men vi vill skärpa regleringen runt försäljningen. Det är svårt att göra kontroller och det är alldeles säkert så att en hel del försäljning trots allt sker till minderåriga. Regeringen har tillsatt en utredning (dir. 2008:29) för att se över tobakslagen i syfte att skydda minderåriga, vilket är bra. Vi hoppas att de kommer fram till konkreta förslag som förbättrar läget. Från Miljöpartiets sida anser vi dock att om man i stället för att anmäla fick ansöka om en licens, och det ställdes vissa krav för att få en sådan, tror vi att det skulle medverka såväl till minskad försäljning till minderåriga som till minskad rökning. För att få en sådan licens skulle vissa krav finnas – bland annat kunskap om tobakens skadeverkningar. Kriterier för när licensen kan återtänkas är också viktiga. Det finns ett visst stöd för tanken om licens även från tobaksindustrin. De ser ett ökande problem i illegal handel med cigaretter. Det finns också piratkopierade cigaretter vars innehåll kan vara ett helt annat än vad cigarettmärket anger. Att röka dessa kan vara direkt farligt, beroende på vad de innehåller.

Regeringen bör låta utreda behovet av, och hur, ett licensförfarande på lämpligt sätt skulle kunna utformas för både tobaksförsäljning och försäljning av nikotinläkemedel. Det finns goda skäl att det görs tydligt vilka regler som gäller, t.ex. vikten av att inte sälja till minderåriga, möjlig egenkontroll av rutiner för personalen men också kunskapskrav om nikotinet och tobakens skadeverkningar. Socialutskottet har inte tidigare ställt sig bakom denna tanke, men vi vidhåller behovet med tanke på tobaksbrukets stora skador på

Fel! Okänt namn på

folkhälsan. Riksdagen bör ge regeringen till känna som sin mening vad som anförts ovan om att utreda ett licensförfarande för tobaksförsäljning och försäljning av nikotinläkemedel.

En annan åtgärd vi förordar när det gäller försäljning av tobaksprodukter är så kallad ”doldförsäljning” som innebär att produkterna inte får exponeras på försäljningsstället. Det innebär att kunden aktivt måste efterfråga tobaksprodukter från personalen. Vi vet att några större affärskedjor är positivt inställda till en sådan lagstiftning, och vi anser att det är något som bör bidra till att minska nyrekryteringen av tobaksbrukare. Riksdagen bör ge regeringen till känna ett önskemål om lagstiftning om ”doldförsäljning”.

När det gäller information på förpackningarna om produktens risker menar vi att text inte räcker. Sverige bör verka för att EU inför krav på en bildinformation på varje enskild förpackning om riskerna. En bild säger mer än tusen ord är ett gammalt talesätt som vi anser att det ligger mycket sanning i varför vi menar att ett genomarbetat bildbudskap kan ha stor betydelse. I en allt mer globaliserad värld där både konsumenter och varor rör sig tämligen fritt och produkter förpackas för stora språkområden är det svårt att informera begripligt med texter på små förpackningar. Riksdagen bör sända en tydlig signal till regeringen att ta upp denna fråga på EU-nivå liksom inom WHO.

Skatt på tobak

Åtgärder mot tobaksbruket är bland de mest kostnadseffektiva åtgärder som finns för att förbättra folkhälsan. Beräkningar visar att kostnaden för tobak är 26 miljarder kronor per år i produktionsbortfall och sjukvårdskostnader. Miljöpartiet vill att höga skattesatser på tobaksvaror kombineras med reklamförbud för tobaksvaror och sanktionsmöjligheter som gör det möjligt för samhället att också beivra överträdelser. Riksdagen bör ge regeringen till känna som sin mening vad som anförts ovan om behovet av höjda skatter och skärpta reklamregler för tobaksprodukter.

EU:s tobaksodling

Jordens samlade åkermark förmår i dag inte producera de livsmedel som efterfrågas. Vi ser i dag de konkreta effekterna i form av kraftigt höjda priser på vissa livsmedel som exempelvis mjölkprodukter och pasta. EU:s jordbruksstöd bidrar till att låsa in jordbruksmark för ändamål som inte efterfrågas. Stödet till tobaksodling är ett exempel på detta. Den odlade tobaken är av så låg kvalitet att den endast duger för produktion av cigaretter till de minst köpstarka konsumenterna i fattiga länder. Trots detta och trots att tobaksbruket inom EU orsakar hundratusentals dödsfall varje år fortsätter EU att ge stora ekonomiska stöd till tobaksproducenterna. Det är visserligen beslutat att stödet till tobaksodling gradvis ska fasas ut fram till 2013 då stöd till tobaksodling inte längre ska fås från EU. Det är positivt även om avvecklingen borde kunna göras snabbare. Vi menar att regeringen ska väcka frågan inom

Fel! Okänt namn på

EU om att tidigarelägga utfasningen av stödet till tobaksodling inom EU så att det upphör snarast. Riksdagen bör ge regeringen till känna som sin mening vad som anförts ovan om att EU:s stöd till tobaksodling måste upphöra snarast.

Stockholm den 4 oktober 2009

Jan Lindholm (mp)

Gunvor G Ericson (mp)

Peter Rådberg (mp)

Thomas Nihlén (mp)